

עודכן ב-06/07/2003 03:40

השקר מסרב למות

הטענה כאילו בוצע טבח בטנטורה הופרכה, אבל זה לא מעניין את הסידיה

מאת גיורא ארדינסט

ב"עבודת מחקר" שכתב במסגרת לימודיו לתואר א-אמ באוניברסיטת חיפה קבע תדי כץ, כי לאחר כיבוש הכפר הערבי טנטורה במלחמת השחרור רצחו לוחמי חטיבת אלכסנדרוני מאות מתושבי הכפר בהיותם של אלה נטולי נשק ונטולי מגן. באחרונה הציע ד"ר אורי בר-יוסף לפתוח את קברי חללי טנטורה הערבים כדי לברר כיצד נהרגו ("לחפש את הקברים", "הארץ", 25.5). בר-יוסף הוא חברו לחוג של ד"ר אילן פפה, שבסיועו נכתבה עבודת התזה של כץ (על כך מלמדים בין היתר שלמי התודה המרגשים המוקדשים לפפה על ידי כץ בפתיח לעבודה). מצער לראות שגם אחרי שפרשת טנטורה התבררה כאחד הזיופים הגדולים בתולדות האקדמיה, מנסים אנשים באותו חוג לשמר את "פרשת טנטורה" בחיים.

תזכורת קצרה - לוחמי אלכסנדרוני, אנשים בשנות השבעים והשמונים לחייהם, למדו על מחקרו של כץ מכתבה שפורסמה ב"מעריב" ותבעו אותו לדין על הוצאת לשון הרע. כץ חויב לחשוף את קלטות הראיונות שערך עם עדי ואז נתגלה כי "עבודת המחקר" שלו כוללת דברי סילוף וכזב. עדים, יהודים וערבים כאחד, שלמרות שידוליו של כץ הכחישו נמרצות את הטענה כי אירע טבח בכפר לאחר כניעתו, צוטטו בעבודתו של כץ כאילו אמרו את ההיפך. אנשים שמסרו לכץ כי לא נכחו בכפר ביום שנכבש, צוטטו על ידו כאילו נכחו בכפר והיו עדים לטבח. כשבמהלך חקירתו הנגדית נחשף קלונו, הודיע כץ מעל דוכן העדים: "אני מעולם, בשום מקום ולאף אחד לא אמרתי שהיה טבח בטנטורה. גם כעת אני אומר שלא היה טבח בטנטורה".

אחר כך חתם כץ בנוכחות עורך דינו, ועל פי עצתו, על מכתב התנצלות שבו חזר מכל האשמותיו. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של כץ לחזור בו מהתחייבותו לפרסום מכתב התנצלות, למרות טענתו כי עשה זאת בחולשת דעת ותחת לחץ של משפחתו.

אוניברסיטת חיפה הקימה ועדה מיוחדת לבדיקת האותנטיות של ציטוטי דברי העדים המופיעים בעבודתו של כץ ובעקבות מסקנותיה נפסלה העבודה והורדה ממדפי האוניברסיטה. בצעד של נדיבות בלתי מוסברת איפשרה האוניברסיטה לכץ לנסות ולתקן את עבודתו, אולם הוא שוב נכשל ועבודתו נפסלה סופית.

אבל גם בכך אין כדי להניח את דעתם של אלה שהאמת מעניינת אותם כקליפת השום. אז מה אם במשך חמישים שנה איש לא טען (למעט תועמלן בשם נימר אל-חטיב, שהוא כנראה מולידו של המיתוס) כי בטנטורה בוצע הרג של חפים מפשע לאחר תום הקרב? אז מה אם עבודתו של כץ, "מגלה הטבח", נמצאה בלתי ראויה? אז מה אם התברר בדיעבד שכץ קיבל עשרות אלפי שקלים כ"תמיכה" מאש"ף (ראו כתבה ב"ידיעות אחרונות" מיום 1.9.02 ותגובתו של כץ המודה בדברים). לגבי זידם של אלה שהפכו את ההיסטוריה לשפחה של הפוליטיקה הדבר אינו מעלה ואינו מוריד; הם לא יניחו לעובדות לבלבל אותם.

הנה לפני זמן קצר נתגלגלה לידי הזמנה לפאנל שאירגן ד"ר אילן פפה באוניברסיטת חיפה, שנושאו "ההיסטוריוגרפיה של 1948". נחשו מי ייצג שם את עמדת הצד היהודי? פפה, שבסיועו נכתבה "עבודת התזה" של כץ; כץ עצמו, סטודנט לתואר שני (שתוארו במסלול המחקרי נשלל) שאינו רואה פסול בשיפוץ עדויות לפי צרכיו; ומיודענו אודי אדיב, שהורשע בריגול לטובת סוריה.

אכן טרויקה של "היסטוריונים" ברי לבב, שאין להם כל מניע זולת סקרנות אינטלקטואלית ושאיפה לחקר האמת. פאנלים כאלה מבטיחים את המשך חייו של השקר ואת גלגולו הלאה באופן שמשרת את עניינם של מי שעושים שימוש ציני ב"קביעות אקדמית", ב"זכות לחופש הביטוי" ובזיכרוננו הקצר של הציבור כדי לקדם סדר יום פוליטי.

ותיקי אלכסנדרוני, אגב, תומכים בכל לב ביוזמה לפתוח את קברי ההרוגים בטנטורה, כשהם בטוחים בשני אלה: (א) גם ממצאי בדיקת הקברים, כמו ממצאיה של כל בחינה אובייקטיבית ועניינית שנערכה עד כה, יטהרו אותם מכל אשמה; (ב) הממצאים הללו וכל ממצא אחר לא יניחו את דעתם של מפיצי עלילת הדם, שנחושים בדעתם שלא להניח לשקר למות.

הכותב הוא עורך דינם בהתנדבות של לוחמי חטיבת אלכסנדרוני במלחמת השחרור

כל הזכויות שמורות לעיתון הארץ (c) 2003

סגור חלון